

QRX nr 4/2002

Utskick från: SK3BG, Sundsvalls Radioamatörer, Box 173, 851 03 Sundsvall
Besöksadress: Paviljongvägen 11, Sidsjön, Sundsvall
Kontaktpersoner: *Ordförande:* Christer Byström SM3ESX 060-56 12 85
Radiotrafikansvariga: Jan-Eric Rehn SM3CER 060-56 88 73
Björn Collén SM3RMR 060-15 55 39
Email: hq@sk3bg.se **Hemsida:** www.sk3bg.se **Postgiro:** 79 16 23-2

MÅNADENS KLUBBPROFIL

Klubbprofil: SM3BQC, Arne Höglund
Bor: Villa i Byn Högländ i Järkvissle, 65 km nordväst om Sundsvall
Ålder: 70 år
Civilstånd: 3 vuxna barn och 3 barnbarn
Yrke: Pensionär, fd Securitas-vakt, fabriksarbetare, målare, skogsarbetare, bonde

Han är från tidiga barnsben den genuine naturmänniskan. Hans kunskaper om djuren på bondgården är betydande, likaså är intresset för den gröna växtligheten samt intresset för blommor stort. Att vara uppväxt på 30-talet och ha varit tonåring under andra världskriget innebar verkligen att ha fantasi för att kunna ta tillvara och bygga saker från naturen för sitt dagliga uppehälle. Här utvecklades då bland annat snickerikunskandet hos denne unge tonårsgrabb. Radiointresset föll sig naturligt säger han, eftersom han ville ju "hänga med".

Var är Du uppväxt och hur startade Ditt radiointresse?

Jag föddes här på Högländ 1932. Mina föräldrar har berättat för mig att som 5-6 åring lekte jag och byggde kraftverk. Att lyssna på radio var ju

den enda kommunikationen vi hade med omvärlden. 1943 köpte mina föräldrar en ny radiomot-tagare för hela 370 kr. (Jag undrar hur många tusenlappar det skulle motsvara idag???) Där startade mitt intresse för DX-ing, att lyssna och åter lyssna, det har jag ägnat mig åt i hela mitt liv, säger Arne. Under hela 1960-talet lyssnade jag mycket på amatörradiobanden. 1965 blev jag lyssnaramatör i SSA med lyssnarumret SM3-3691. Jag skaffade mig en Luxor radio för att sedan byta upp mig till en TRIO 9R59 trafikmottagare. Bland de första SM3-amatörerna jag hörde på 80 m AM var **SM3CER/Janne** som då bodde i Tallåsen, **SM3CXS/Jörgen**, **SM3AU/Olle** samt **SM3DQU/Arne** i Sundsvall. Jag hade inte någon speciell brådska med att ta amatörradio-certifikatet.

Vad var det som gjorde att Du tog steget och blev sändaramatör?

1969 lämnade jag yrket med att vara heltidsbonde. Vi flyttade till Timrå och jag började som vakt vid Securitas i Sundsvall. Där träffade jag **SM3DQU/Arne** personligen. Vi arbetade tillsammans många nätter. Arne började hetsa mig att ta certifikat, inte bara en gång. Jag tränade in telegrafen från NKI-grammofonskivor samt "pluggade" teknik på alla lediga stunder. 1971 avlade jag B-certifikatet i Telegrafisalen på gamla LV5 och på senhösten kunde jag äntligen köra mina första QSO:n.

(Forts. på sidan 2)

(Forts. från sidan 1)

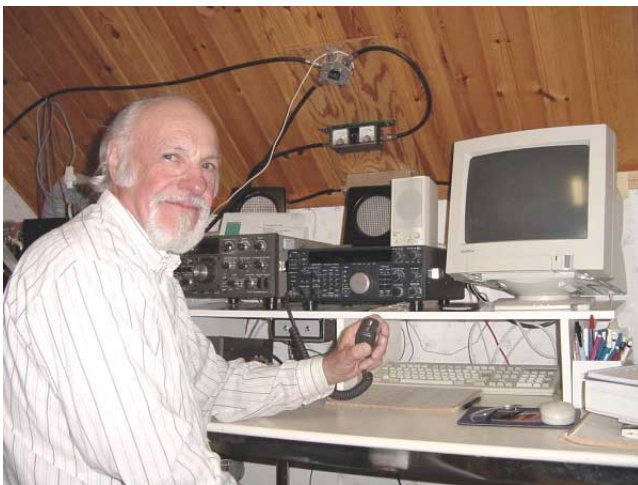
Minns Du vilka som Du körde först, Arne?

Jajamensan det var den 20 november 1971 och naturligtvis med **SM3DQU/Arne**, därefter kom **SM3CKP/Janne** som då var ordförande i Sundsvalls Radioamatörer. Den tredje som jag körde var **SM3CXS/Jörgen** och 5 dagar senare körde jag mitt första DX-QSO med Filipinerna, **DU4CXW**. En helt ny värld öppnades för mig, jag som ägnat drygt 30 år åt att lyssna, säger Arne med ett stort leende.

Vad hände sedan?

I Timrå var det svårt att få sätta upp antenner men jag "smög" upp en W3DZZ antenn och några år senare en 1/4-pinne för 2 meter. Jag ville lära mig mer om radioteknik så när jag klarade certifikatet köpte jag en Heathkit-byggsats HW-101 och byggde ihop en Transceiver. Jag har alltid intresserat mig för digitala moder så jag blev QRV på RTTY med teleprintern Creed 7B, oscilloskop och modem med remsstans och remsläsare. I slutet av 70-talet skaffade jag dåtidens dator en Commandor C 64 med tangentbord och bildskärm.

Efter Timrå flyttade jag till Mörsil i Jämtland för att året därpå flytta till Handöl. Där var jag fabriksarbetare på Handöls Täljstensfabrik. I Handöl utvecklade jag metoden att köra 2 meter, speciellt på låga delen. Där hade jag både en kortvågsbeam TA33J samt en 10 el VHF beam på ro-torn. Heatkiten hade bytts ut till en Kenwood TS-820 samt en transverter för VHF. QRA-locatorrutnan var GX53F, en mycket eftertraktad VHF-ruta.

1980 flyttade jag tillbaka till Högländ i Järkvissle och började arbeta som vakt igen vid Securitas,

nu för 2:a gången. Där arbetade jag tills jag blev pensionär.

1992 höjde jag min licens till A-certifikat. Detta firade jag med att införskaffa en Kenwood TS-850 transceiver.

Hur många QSO:n har Du kört?

Uppskattningsvis 10 000 QSO:n, ca 600 på RTTY, ca 500 på VHF låga delen, ca 1000 VHF-QSO på FM och resten på kortvåg. Däremot kan jag nog påstå, eftersom jag fortfarande lyssnar mycket, att jag har hört alla de vanligaste radioländerna, säger Arne.

Minns Du några speciella QSO:n?

I Handöl minns jag ett 2 M SSB – QSO med en OH station från Jakobsstad. Han var mätaren i botten på S-metern. Ett annat minne var när R3 repeatern kom igång i Sjørdal. Jag var förste svensk som kom in på den och jag fick prata radio med många LA-stationer långt in på sena kvällen.

Är det någon skillnad att vara QRV i Timrå, Mörsil, Handöl eller Högländ?

Mycket stor skillnad. I Jämtland var det väldigt låg brusnivå fastän vi bodde intill fabriken. Här i Högländ är det okey sedan vi fick nya elledningar med bra isolatorer på högspänningsstolparna den s k serviceledningen.

Hur ser det ut med dina amatörradioplaner sedan Du blev pensionär?

Jag är mycket tacksam mot de 6 radioklubbarna som är aktiva för uppförandet av besöksstationen **SI9AM**. Det har betytt oerhört mycket för mig och för amatörradioaktiviteten i östra Jämtland. En spinnoffeffekt vi alla drar nytta av. Jag och många fler har stimulerats till "radioarbeten" både privat och på **SI9AM**.

(Forts. på sidan 3)

(Forts. från sidan 2)

Hur tänker Du då?

När man får förmånen att bo intill Europas 4 och nyaste amatörradiobesöksstation är det självklart att många arbetstimmar har gjorts med glädje för att få i ordning **SI9AM**. Många amatörer har åkt miltals för att utföra alla arbeten som måste göras. Jag har bidragit med mitt snickeri- och byggnadskunnande.

SM3CER/Janne med sitt operatörs-kunnande. Radioklubbar samt enskilda har ställt upp med material. Mycket av arbetet har gjorts utomhus i hållande regn. Allt arbete hittills borgar för en gynnsam utveckling som stimulerar oss alla emotionellt. Det är bättre med en något långsam uppbyggnadstakt än fort och fel.

Hela uppförandet av den Thailändska paviljongen är ju som en saga. Den skulle kunna vara hämtad ur boken "Tusen och en Natt". Lägg även till, Europas 4 och nyaste besöksstation, vilka projekt, säger Arne!

Dina egna radioplaner då, Arne?

År 2001 införskaffade jag en 18 meters begagnad mast samt en begagnad TH3 3-el beam, samt utliggare till masten för dipolantenner. I sommar har jag handgrävt både för masten och för de 3 stagfästena och blandat till betong i cementblandaren. Betongen till mastfundamentet är på 2 m³ och till de tre stagfästena ca 1 m³ betong för vardera. Jag ser fram mot att nu få köra mera på DX-banderna 10-15-20 meter. De senaste åren har det mestadels blivit QSO:n på 40 och 80 meter. Nu under senhösten har jag flyttat ner radiatorummet till bottenvåningen. Där ska jag förfinna en servicehörna för kommande byggprojekt. Sedan i somras håller jag dessutom på att lära mig logga alla QSO:n i dator. Vilka hjälpmedel säger Arne med ett leende.

Vad tror Du om amatörradios framtid om 8-10 år?

Framåt blir det nog digitalt för hela slanten tror jag. Det kommer att ställas ytterligare krav på operatörs-kunnande som sändaramatör, dels dators-tekniskt – dels radiomässigt. Den utvecklingen blir hobbyns räddning annars får vi inte in några yngre förmågor och då blir det en rejäl förgubbing avslutar Arne kvällens intervju.

När jag åker hem mot Njurunda denna sena vinterkväll tänker jag så här.

*Vilken **livserfarenhet** Arne har och vilken **yrkeserfarenhet** han besitter. Båda dessa erfarenheter blandat med **framtidstro** och ett stort **tålamod** samt viljan att utveckla sitt datorkunnande som pensionär och inte att förglömma konsten att lyssna och åter lyssna är en stor gåva hos Arne.*

*Vid pennan
SM3FJF/Jörgen*

